

YEMEN'DE ŞEYH ZINDÂNİ İLE MÜLAKAT

Mehmet ÜMİT*

12-19 Ekim 2013 tarihlerinde bir grup hocamızla birlikte Yemen'e yaptığımız gezide Zeydiler ve Sünnîlerin önde gelenleriyle görüşmeyi amaç edinmiştik. Ancak Kurban Bayramı tatiline gelmesinin de etkisiyle bu planımızı istediğimiz gibi gerçekleştiremedik. Zeydî merkezlerine gittik ancak buralarda onların ileri gelenleri yoktu. Bayram nedeniyle memleketlerine gitmişlerdi. Yemen müftüsüyle de, rahatsız olduğu için görüşemedik. Sadece Selefi eğilimli Şeyh Zindânî ile görüşüp, mülakat yapma fırsatı bulduk. Bu görüşmeye geçmeden önce onun hakkında bilgi vermek istiyorum.

Abdulmecid b. Aziz ez-Zindânî, 1942 yılında İbb'de doğdu. Liseyi bitirdikten sonra Mısır'da Eczacılık Fakültesine girdi. Buradaki Yemenli öğrenciler arasında daha ziyade İhvan-ı Müslimîn hareketi etkindi. Zindânî, fakülteyi ikinci sınıfta bıraktı ve dini ilimlere yöneldi. Sonra memleketi Yemen'e geri döndü. Mısır'daki ikameti esnasında İhvan-ı Müslimîn ile ilişkisi oldu ve onlardan etkilendi.¹ Zindânî, önde gelen temsilcilerinin, özellikle de lideri olduğu Yemen'deki Müslüman Kardeşlerden bir grubun kendisine yönelik muhalefetinden sonra Suudi Arabistan'a gitti. 1979-1993 yılları arasında Suudi Arabistan'da kaldı. 1993 yılında Ali Abdullah Salih ve diğer güçlü siyasi aktörlerin çabasıyla ikna edilerek Yemen'e döndü. Suudi Arabistan'daki ikameti esnasında Selefi ve Vehhâbî

* Doç. Dr. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi.

¹ <http://shamela.ws/index.php/author/1365> (08.01.2014); Laurent Bonnefoy, "Varieties of Islamism in Yemen: The Logic of Integration Under Pressure", *Middle East Review of International Affairs* 13/1 (2009), s. 8.

eğilimden etkilendi.² Ayrıca Melik Abdülaziz Üniversitesi'ne bağlı Hey'etü'l-İ'câzi'l-İlmî li'l-Kur'an'ın kurulmasında büyük rolü oldu.³ Schwedler, onun isminin öne çıkmasında, bu süre zarfında Suudi Arabistan ve pek çok İslami enstitü ile kurmuş olduğu yakın ilişkiler yanında karlı iş yatırımlarının da etkili olduğuna işaret eder.⁴

Zindani, 1980'li yıllarda Afganistan'da Sovyetler Birliğine karşı savaştı. Schwedler, onun bundan sonra radikalleştiği, bu savaş esnasında Usame b. Ladin ve onun vekili Eymen ez-Zevahiri ile tanışarak yakın ilişkiler kurduğunun ileri sürüldüğünü ancak bunu doğrulayamadığını ifade eder.⁵ Amerika Birleşik Devletleri, Zindani'nin Üsame b. Ladin ile işbirliği ve benzeri hususları gerekçe göstererek 2005 yılında Yemen hükümetinden Zindani'yi tutuklamasını istedi. Ancak Yemen hükümeti, ABD'den, Zindani'nin suçlandığı hususlara ilişkin kanıtları isteyerek onların bu talebini reddetti. Zindani de, Usame b. Ladin ile özel bir ilişkisinin olmadığını ve herhangi bir operasyon için onunla işbirliği yapmadığını defalarca beyan etti. Afganistan'daki görüşmelerinin de sıradan görüşmeler olduğunu belirtti. Ayrıca Zindani'nin, Amerika'ya şiddetle karşı çıkmasına rağmen Hz. Peygamberin Kureyş'le anlaşmasını delil göstererek onlara karşı askeri bir mücadelenin içine girmediği belirtilir. Bununla birlikte Filistinlilerin İsrail'e yönelik intihar saldırılarını desteklediği, 2004 yılındaki Irak işgaline karşı mukavemetin dini bir

² Rachel Walsh, *Education and Islamic Radicalization in the Arabian Peninsula*, Bachelor Thesis, The College of William and Mary, Williamsburg 2009, ss. 59, 67.

³ <http://marebpress.net/articles.php?id=1428&lng=arabic> (29.03.2007); http://en.wikipedia.org/wiki/Abdul_Majeed_al-Zindani (08.01.2014); Jillian Schwedler, *Faith in Moderation Islamist Parties in Jordan and Yemen*, Cambridge University Press, 2006, ss. 70, 176-177, 206-207; Jillian Schwedler, "Islam, Democracy and the Yemenite State", *Islam, Democracy and the Secularist State in the Post-Modern Era (April 7, 2001)*, Center for the Study of Islam and Democracy, Second Annual Conference, Conference Proceedings, Washington, ss. 21-42, s. 26. Günümüzde Yemen'deki Zeydilerle, Vehhabiler ve Zindani gibi Vehhabi anlayışa yakın kimseler birbirlerine muhalif-tirler.

⁴ Schwedler, *Faith in Moderation Islamist Parties in Jordan and Yemen*, s. 72.

⁵ Schwedler, *Faith in Moderation Islamist Parties in Jordan and Yemen*, s. 207. Schwedler, ayrıca onun, görüşlerini Yemen'de ma'hedü'l-ilmiyeler vasıtasıyla yaydığını kaydeder.

vazife olduğunu ilan eden bir grup ulema arasında yer aldığı, 2006 yılında Danimarka'da basında çıkan Hz. Peygambere hakaret haberlerine çok sert tepki gösterdiği kaydedilir.⁶ 2010'lu yıllarda da Yemen'de yabancı güçlere karşı fiili mücadeleyi desteklediğine işaret edilir.⁷

Zindânî, 1994 yılında Yemen'in başkenti San'a'da, rektörlüğünü bizzat kendisinin yaptığı İman Üniversitesi'ni kurmuştu. Öğrencilerini Selefi/Vehhabi öğretiyle yetiştiren bu üniversitenin, 11 Eylül 2001 olaylarından sonra dikkatleri üzerine çektiği, ABD'nin askeri müdahale tehlikesi olduğu için bir kaç ay kapalı kaldığı ifade edilir.⁸

Zindânî, siyasi kimliğiyle de bilinen bir kimse olup, Yemen İslah Partisi'nin önde gelen üyelerindedir.⁹ Bu partinin içinde her birinin ayrı lideri olan üç eğilim vardı. Bunlardan Müslüman Kardeşlerin radikal eğilimlerinin temsilcisi Abdülmecid Zindani idi.¹⁰ Zindani, 1993 yılındaki ilk çok partili seçimlerden sonra beş kişilik Başkanlık Konseyinin üyelerinden biri oldu.¹¹ 1995-2007 yılları arasın-

⁶ <http://marebpress.net/articles.php?id=1428&lng=arabic> (29.03.2007); Walsh, *Education and Islamic Radicalization in the Arabian Peninsula*, 68.

⁷ <http://www.islamopediaonline.org/profile/sheikh-abdul-majid-al-zindani> (08.01.2014); <http://www.nationalreview.com/articles/205426/yemeni-sheikh-hate/josh-devon> (07.01.2003)

⁸ Laurent Bonnefoy, "Varieties of Islamism in Yemen: The Logic of Integration Under Pressure", *Middle East Review of International Affairs* 13/1 (2009), s. 4; Schwedler, *Faith in Moderation Islamist Parties in Jordan and Yemen*, s. 208. Ayrıca bk. Barak A. Salmoni, Bryce Loidolt, Madeleine Wells, *Regime and Periphery in Northern Yemen The Huthi Phenomenon*, RAND Corporation, Pittsburgh 2010, s. 91.

⁹ http://en.wikipedia.org/wiki/Abdul_Majeed_al-Zindani (08.01.2014).

¹⁰ Paul Dresch, *A History of Modern Yemen*, Cambridge University Press, Cambridge 2002, s. 187; Bjovn Olav Utvik-Truls Hallberg Tonnessen, *Islamist Movements in the Middle East: Challenging the Autocrats*, Report June 2008, University of Oslo, s. 90.

¹¹ Schwedler, *Faith in Moderation Islamist Parties in Jordan and Yemen*, s. 104; Schwedler, "Islam, Democracy and the Yemenite State", s. 27; Laurent Bonnefoy, "Varieties of Islamism in Yemen: The Logic of Integration Under Pressure", *Middle East Review of International Affairs* 13/1 (2009), s. 8. Nitekim Bonnefoy'un aynı yerde belirttiği üzere söz konusu seçimlerden sonra İslah Partisi, hükümete ortak olmuş, adalet, eğitim, ticaret ve diyanet işleri bakanlıklarına sahip olmuştur.

da İslah Partisi Merkez Şura Meclisi'nin başkanlığını yaptı.¹² Hali hazırda ise, kurucusu olduğu İman Üniversitesi'nin rektörüdür.

Zindanî, kadınlara velayet-i âmme hakkının verilmesine karşı çıktı. Onların temel vazifesinin evlenip, çocuk dünyaya getirip, büyütmek, yetiştirmek olduğunu, “er-ricâlu kavvamüne ale'n-nisâ” (Nisâ 4/34) ayetinin erkeklerin bütün alanlarda idareciler olduğu anlamına geldiğini belirtir. Onun, kadınların toplumda teşriî konularda rol üstlenmelerini kabul ederken, tenfîzî konularda ise yetkilerinin olmayacağını savunduğu, yöneticilik haklarının da bulunmadığını belirttiği kaydedilir.¹³ Özellikle 1994 ve izleyen yıllarda verdiği vaazlarının çoğunda ana tema komünizm ve sosyalizme karşı cihad ile sosyalist ve liberallere karşı olan tutumdur.¹⁴

Zindanî'nin eserleri arasında, İlmu'l-İman, Tariku'l-İman, Nahvu'l-İman, Tevhid ve el-Beyyinetü'l-İlmiyye fi'l-Kur'ân'îl-Kerîm yer alır. Ayrıca İcazu'l-İlmi li'l-Kur'ân hususunda araştırmaları vardır.¹⁵

Şeyh Zindanî'nin biyografisine ilişkin bu kısa girişten sonra tekrar kendisini ziyaretimize ve orada şahid olduklarımızla ilgili intibamıza dönebiliriz.

İman Üniversitesi rektörü Şeyh Zindanî'nin evinin girişinde güvenlik gerekçesiyle bizi el çantalarımız da dâhil sıkı bir aramaya tabi tuttular. Daha sonra da içeride bir odaya aldılar. Kısa süre sonra yanımıza Şeyh Zindanî geldi ve bizi çok sıcak bir şekilde karşıladı. Yaşlı olmasına rağmen ikramlarını kendisi yaptı. Daha sonra İslam ümmetinin durumu, bu durumdan nasıl kurtulunacağı, genel ola-

¹² Amr Hamzawy, “Between Government and Opposition: The Case of the Yemeni Congregation for Reform”, Carnegie Papers, Carnegie Middle East Center, Number 18 (November 2009), s. 21; Utvik- Tonnessen, *Islamist Movements in the Middle East*, s. 91.

¹³ <http://marebpress.net/articles.php?id=1428&lng=arabic> (29.03.2007).

¹⁴ Schwedler, “Islam, Democracy and the Yemenite State”, s. 41, dipnot: 35. Ayrıca bk. Jillian Schwedler, *Faith in Moderation Islamist Parties in Jordan and Yemen*, s. 113, 181-182, 208; Michael P. Noonan (ed.), *Program on National Security at the Foreign Policy Research Institute*, Philadelphia 2011, s. 58.

¹⁵ <http://marebpress.net/articles.php?id=1428&lng=arabic> (29.03.2007); <http://shamela.ws/index.php/author/1365> (08.01.2014).

rak Sünnî-Şîî ilişkileri, aralarındaki ihtilafın nasıl çözülebileceği ve başında bulunduğu İman Üniversitesinin faaliyetleri hakkında bilgiler verdi. Türkiye ile ilgili olumlu duygularından bahsetti. Biz burada, Zindânî'nin meselelere bakış açısını doğru biçimde yansıtması için kendi ifadelerini imkân nispetinde olduğu gibi aktarmaya çalıştık ve herhangi bir yorum ve müdahalede bulunmadık. Zindânî'ye öncelikle Camiatu'l-İman'ın faaliyetlerini, dünyadaki ve diğer İslam Üniversitelerindeki yerini sorduk.** Bu bağlamda Müslümanların kurmuş oldukları üniversitelerden başlayarak şunları söyledi:

Şüphesiz, dünyada ilk tanınan üniversiteler İslam üniversiteleridir. Bunların en eskisi de Ezher'dir. Ezher'in İslam ulemasını yetiştirmede rolü çok büyüktür. İslam üniversiteleri ve hocaların öğretim mekânları ilk olarak mescitlerdi. Bunlar da ilk örnek olan Mescidü'n-Nebi ve Ashab-ı Suffayı model almışlar ve onun işlevini yüklenmişlerdi. Suffa ehli, kendilerini Hz. Peygamberin gözetiminde Şerî konulara adadılar. Sonra bu ilmi çaba, mescitlerden Müslüman fatihlere geçti. Sonra bu, üniversiteler şeklinde daha sistematik hale geldi ki benim bildiğime göre bunların en eskisi Ezher'dir. Sonra üniversiteler yaygınlaştı. Bunlardan amaç nedir? İslamî ilimlerin, Rasulullah'ın getirdiği ilmin ve tabi ki ilahi vahyin öğretilmesi. Buradan iki alana ilişkin ilim/bilgi ortaya çıktı: Bunlardan ilki Allah'tan indiği şekliyle Kur'an'ın öğretilmesi. Diğeri de onu açıklayan Sünnet'in öğretilmesidir. Ki bu da bir başka vahiydir. Dolayısıyla Sünnet de, Allah tarafından Hz. Peygambere anlam olarak indirilmiştir. Lafzı ise Hz. Peygambere aittir. Sonra bunlardan Kur'an'a, Sünnete ilişkin diğer ilimler, sonra bu ilimlerle ilgili ihtisas alanları neşet etmiştir; Kur'an'ın kıraati, Kur'an akâidi, Kur'an ahkâmı, Kur'an ahlakı, Kur'an kıssalarına ilişkin ilimler gibi. Böylece Kur'an'dan bu ilimler doğmuştur. Sonra Arapça olarak indirilen Kur'an'ı anlamak için Arapça ve dil bilimleri ortaya çıkmıştır. Böylece İslamî ilimler gelişti. Sonra Hadis ilmi gelir. Hadisleri tespit için ulemanın çabası ve hadisle ilgili diğer ilimler ortaya çıktı. Sonra Hz.

** Mülakatta katkıları olan başta Prof.Dr. M. Mahfuz Söylemez olmak üzere, Prof.Dr. H. İbrahim Bulut, Doç.Dr. Cemil Hakyemez ve Yakup Işık'a teşekkür ederim.

Peygamber dönemine kadar uzanan helal ve haramın ilmi olan Fıkıh ortaya çıktı. Ki Hz. Peygamber insanlara gönderilen ilk müftüdür. Sonra ümmetin kendilerine başvurduğu pek çok fakih ortaya çıktı. Sonra Fıkıh, ahkam, içtihat ve alt konularıyla birlikte ihtisaslaştı. Yani dile ilişkin, nassa ilişkin, Kitap ve Sünnete ilişkin hususlar, sonra usûl-ü fıkha ilişkin kurallar ortaya çıktı. Bunlar, bir alimin şer'î bir hükmü nasıl ortaya çıkaracağını gösterdi. Makâsîdu's-Şeria belirlenip, tanımlandı. Sonra zühdü temin ve nefsin tezkiyesine ilişkin kurallar ortaya çıktı. Buradan da, tasavvuf, sûfi tarikatlar ve zühd okulları ortaya çıktı.

Üniversiteler ve çalışma alanları daha sonra daima genişlemek ve gelişmek zorunda kalmışlardır ki Siyer-i Nebî de bunlara dâhildir. Çünkü Hz. Peygamber sözü, ameli ve hali ile Kur'an'ı tefsir eden, üsve-i hasenedir. Sonra Hz. Peygamberin kendilerini hidayet imamaları, rehberler kıldığı Hulefâ-i Raşidün geldi. Onlar ümmeti hidayete çağırdılar. Hz. Peygamber, "Bana ve halifelerimin sünnetine uyun" dedi. Buradan tarihe önem verme ve İslam Tarihi ortaya çıktı. Sonra Müslümanların daha sonraki hayatları konu edildi.

İslam üniversitelerinin ilgilendiği alanlar bunlardır. Bir üniversitede olan başkasında olmayabilir, bir üniversite ihtiyaca veya gelişen şartlara göre bir alana yoğunlaşmış olabilir. Bu üniversiteler dini ilimler yanında dünyevi ilimleri de öğretirler. Sonra İslam fetihleri genişleyince gayr-ı müslim devletler Müslümanların hakimeti altına girdi ve gayr-ı müslim milletler Müslüman oldular. Onların doğru veya yanlış kadim kültürleri, çeşitli alanlarda ilim ve felsefeleri vardı. Bütün bu milletler İslam'ın bir parçası veya İslam devletinin tabileri haline geldiler. Daha sonra çeviri faaliyetleri başladı. Özellikle de Abbasiler döneminde. Böylece hem faydalı hem de faydasız, hak ve batıl olan bütün bu bilgiler, ilimler aktarıldı. Bunlar da, İslam düşüncesine büyük bir etkide bulundu. Bundan önceki metodoloji tamamen vahye dayanıyor ve onunla alakalıydı. Şimdi ise kültür, felsefe, din ve tıp, hukuk, ziraat, matematik, mantık, coğrafya gibi faydalı ilimler gibi pek çok şey İslam'a dâhil oldu. Bunlar, İslam düşüncesi üzerine büyük bir etkide bulundu. Hatta bu akâide kadar dayandı ve onu da etkiledi. Bunun sonucunda sahih akâidi öğrenmek isteyenlerin mantık ve felsefeyi öğrenmeleri gereki-

yordu. Böylece insanlar, o apaçık doğru yolu terk edip, kavrayamadıkları yabancı yollara yöneldiler. Sonra Müslümanlar, gruplara ve mezheplere bölündüler. Hatta bunlardan bir kısmı diğerlerini tekfir edecek noktaya ulaştı. İşte bu, diğer dinlerin, medeniyetlerin, kültürlerin ve felsefelerin İslami ilim ve akide üzerine ilk etkileriydi. Böylece iman ve ibadet zayıfladı, sonuçta ahlak da zayıfladı. ... Bunun sonucunda devlet ve devletin vatandaşlarıyla ilişkileri zayıfladı ve ırkçı söylemler ortaya çıktı. Her ulus, dinen yanlış olsa bile, kendi ulusal kimliğini koruyacak/savunacak söylemler geliştirdi. Haklı olsalar bile yöneticilerinden şikâyet etmeye başladılar. Yöneten ve yönetilenle ilgili bu hususların nedenine gelecek olursak, bu, iman zayıflığından dolayıdır. İmanın zayıflamasının nedeni de, eğitimin, imanın elde edildiği yöntemin zayıflamasıdır. Bu durum devam etti. Ancak Müslümanların devleti, hilafeti ve gücü vardı. Onları bütün düşmanlarından ve tehlikelerden koruyor ve çeşitli düzeylerde hakikati ikame ediyordu. Böylece insanlar arasında adalet gerçekleşiyordu. Müslümanların durumu böyle devam etti. Zaman geçtikçe cahillik yaygınlaştı, ilme gösterilen ilgi azaldı. İlmin zayıflamasıyla siyasi çekişmeler, iç çekişmeler ortaya çıktı. Bunun sonucunda Müslümanlar zayıfladı ve Haçlılar geldiler. Müslümanların zayıflığını gördüler ve Arap/İslam ülkelerinde iki yüz yıl kaldılar. Sonra Selahaddin Eyyûbî ve onun kavmi geldi. Onlar Arap değildi, ancak onlar kendilerini Araplardan Araplar da onları kendilerinden saydılar. Zira Müslümanlar arasında İslam bağı hala güçlüydü. Selahaddin Eyyubi, Fâtımilerden aldığı Ezher'i daha önceki Şii anlayışından uzaklaştırıp, sahîh bir sistem üzerine ilk üniversite olarak kurdu. Sonuçta Selahaddin başarılı oldu, Arapları birleştirdi ve Haçlılar mağlup bir şekilde İslam diyarlarını terk ettiler. Onlar bu mağlubiyetlerine neyin sebep olduğunu düşünüyorlardı. Ayrıca İslam diyarında ikametleri esnasında Müslüman ülkelerde gördükleri ilim ve birikimi düşünüyorlardı. Neticede İslam üniversitelerinde var olan bilgi ve birikimi tercüme edip, kendi üniversitelerine aktarmaya başladılar ve bu ilimlerin İslamî kökenlerini sildiler. Bu ilimlerden çok ciddi olarak yararlandılar. Ancak onlar Şer'î ilimleri aktarmadılar. Çünkü bu bir dindi ve bu din (İslam) onların nazarında batıl kabul ediliyordu. Bundan dolayı İslam medeniyetinin, tıp, mühendislik, aritmetik, ziraat, coğrafya, astronomi vb. alanlardaki biriki-

mini aktardılar. En önemlisi de ilmi yöntemi aktardılar. Allah, hakkında bilginin olmadığı konularda konuşulmamasını, zira bunlardan kulak, göz ve aklın sorumlu olduğunu beyan etti ve Müslümanlara öğretti. İşte Haçlıların bu aldıkları, deneysel/tecrübî ilimlerin temelidir. İşte budur, Fransızların Endülüs üniversitelerinden aldıkları. Sonra yeni bir yöntemle geldiler ve Aristo felsefesini kutsadılar ve “Hakikat dediğiniz bizim gördüğümüzdür, bizim dokunabildiğimizdir” dediler. Sonra gözlem, düşünce vb. bir yöntem ortaya çıkardı. Bu yöntem birçok şeyi düşürdü. Bu yöntem felsefeden pek çok şeyi geçersiz kıldı. Zira deneysel bilgiler onların zıddını ortaya koyuyordu. İlk kez bilgi ikiye bölündü: Deneysel bilim (Science) ve nazari, zanni bilgi yani Felsefe. Güvenilen deneysel bilgi, şüphe edilen ise felsefe idi ve din de felsefeye dâhil edildi. Hatta bundan daha kötüsü meydana geldi; Yahudi ve Hıristiyan dinleri, Tevrat ve İncil’deki naslarıyla tecrübî ilimle çatışmaya başladı. Bundan din hakkında şüpheler ortaya çıktı ve bu da dinin ana düşüncesinden uzaklaşmakla sonuçlandı. Gördüler ki din yirmi sır üzerine inşa edilmiştir; onu kiliseye, onu da akideye ilişkin. Bu sıraları ne bizim aklımız ne de kalbimiz tanımlayabilir. Onlar şöyle dediler; ‘bu bir sırdır, bunu ancak kilise babaları bilir, sıradan insanlara (halka) düşen sadece onu tasdik etmektir’. Kilise ile tecrübî ilimlerin önderleri arasındaki çatışma sonucu yargı, tecrübî akımın temsilcisi bilim adamlarını yargıladı. Otuz iki bin tecrübî akım temsilcisi âlim mahkûm edildi. Çoğu öldürüldü, ömür boyu hapsedildi ve sürgün edildi. Toplum zaten kilise taraftarıydı ve onun yanında yer aldı. Ancak tecrübî bilim adamları, görüşlerinde ısrarcı olup, sabit kaldılar. Kiliseye yanlış yaptıklarını, hatalı olduklarını, akidelerinin batıl olduğunu ve hakikate karşı çıktıklarını söylediler. Sonuçta toplumun çoğu, tecrübî ilimleri faydalı buldu ve tıp, mühendislik, hende-sede, yeni ortaya çıkan buluşlarda, buharlı gemiler, arabalar, barut, barutun silah ve başka alanlarda kullanılmasında vb. alanlarda tecrübî ilimlerin birikiminden yararlandılar. Dolayısıyla modern tecrübî bilimler, medeniyetle ve deneysel bilimlerle irtibatlandırılmaya başladı. Bu deneysel bilim, kiliseye karşı muhalefet oluşturdu. Bu, onlarda laikliği ve materyalist düşüncüyü doğurmaya başladı; ruh, peygamber ve Allah’a imanı reddetmeye yöneltti. İşte Avrupa medeniyeti böylece din enkazı üzerine kuruldu.

Bu konu üzerinde biraz duralım. Biz asırlardır Hıristiyanlara sizin dininiz batıl, bizim ki hak dedik. Onlar karşı çıktılar. Ancak onlar bugün bunu gördüler. O zaman mantık, ahlak, akıl onların “Müslümanlar asırlardır, bizim dinimizin tahrif edildiğini, batıl olduğunu söylüyorlardı, biz ise onlara karşı çıkıyor ve onlarla savaşıyorduk. Ancak bugün onların haklı olduğu ortaya çıktı” diye itiraf etmelerini gerektirirdi. Hatta “Gelin İslam’ı inceleyelim, ne var!” demeleri gerekirdi. Fakat onlar buna yanaşmadılar ve “İslam dünyası zayıftır, biz onları sömürebiliriz. Onların dini gerçekten batıldır” dediler. İşte bu büyük bir hatadır. Peki dini tamamen bırakırlarsa ne olur. İnsanlar arasında ihtilaflar/ayrılıklar ortaya çıkar. Zira onları bir arada tutacak bir din yoktur. O halde onları bir arada ne tutacak? Çünkü her şey maddi ve bu dünyaya ait. Dolayısıyla taleplerini elde etmek için mücadeleye girişiyorlar. Oysa bir insana dünyanın yarısını verseler, diğer yarısı kimin der? Tamamını verseler, aya yol var mı der. Sonuçta milyarlarca insan taleplerini/arzularını gerçekleştirmek için mücadeleye girişiyor. Bu onlar için vakiadır. Çünkü arzuların, tamahın sonu yoktur. İşte burada garip bir hikâye duymaya başlarız; İhtilaf edin ve mücadele edin (Hayat rekabet ve mücadeledir). Oysa bizim çatışmamamız, hakta ittifak etmemiz, kardeş olmamız gerekir. O halde bu kadar tamah sahibi olan insanoglu için bu dünya değil, ancak ahiret yeter. Zira ahirette bu dünyadakilerin on katı verilir. Ancak o zaman gözü doyar. İşte burada bir kez daha imana, imanın üzerine inşa edildiği o yönteme dönüyoruz. Zira burada beklenmedik bir şey ortaya çıkar; Laikler, dinlerin tamamını inkâr edenler şaşırıp kalırlar. Zira kendi ülkelerindeki din ile bilim arasındaki çatışmanın Müslüman ülkelerde olmadığını, hatta aksini görürler. Bu ilimler onların ülkelerinde geliştikçe Kur’an’ın doğruluğuna delalet eden deliller ortaya çıkarıyor. Onların ülkelerinde din-bilim çekişmesine yol açan bilim, Müslüman ülkelerde dinin doğruluğuna delalet ediyor. İşte burada günümüz İslam Üniversitelerine dönelim.

İslam üniversiteleri bunu anlamıyorlar, bu gelişmeyi takip etmiyorlar. Müslümanların okulları, üniversiteleri, çocukları laikleşiyor ve sömürgeciliği talep ediyorlar. Onlar bilgiyi, Kur’ânî yöntemlerle bilmiyorlar. Sadece şüpheli kısımlar ve şüpheler naklediliyor.

Sonuçta böyle kabul eden nesiller yetişiyor. Subaylar, liderler, bakanlar, önderler, tüccarlar, gazeteciler bütün bunlar bu üniversitelerden mezun oldular. Sömürgeciler kendi kültürlerini bize aktardılar ve “Din bilime, bilim de dine karşıdır” dediler. Böylece İslam ülkelerinde laiklik ortaya çıktı. İslam üniversitelerinde öğretimle ilgili çalışmalarda bu hususun tashih edilmesine müsaade edilmiyor. Çünkü bu yanlış, sömürgeciler ve onların temsilcilerinin Müslümanları kendi dinlerinden uzaklaştırmak için kullandıkları bir siyaset/yöntemdir. Zira her üniversitedeki değişiklik onun bağlı olduğu bakanın onayıyla olur. Maalesef ülkemizde ve bütün dünyada hakikati ikame etmek yerine, öğretimde, imanda İslam yöntemini kullanmak yerine Batı yöntemini ikame etmeye (almaya) başladık. Maalesef İslam üniversiteleri batı yöntemiyle laiklik gömleğini giymeye başladılar. Bizde ilim, Allah rızası için çabalayanlardan alınmıyordu. Maalesef maaş elde etmek için çalışanlardan alınmaya başladı. Öğrenciler, ilme Allah rızası için geliyordu, şimdi diploma için gelmeye başladı. Eğitim sedekiz aydır, dört ay da tatil. Sekiz aylık eğitimin iki ayı da sınavlarla geçer. O halde eğitim yılın yarısında olmuş olur. Dinimiz ilmin amel etmek için olduğunu belirtmesine (İman edip, salih amel işleyenler ...) rağmen amelin bu üniversitelerimizde yeri yoktur. Oysa üniversitelerde ilim ile amel (teori ile pratik) arasında bir gereklilik vardır. Tıp öğrencisi önce teorik kısmını alır sonra onu üniversitede laboratuvarında, hastanede uygular. Mühendislik öğrencisi önce teorik dersini alır, sonra üniversite laboratuvarlarında, fabrikalarında ve ilgili alanlarda bunu uygular. İslam üniversitelerimiz bunu uygulamıyor, onlara müsaade de edilmiyor. Çünkü yöneticiler emirleri sömürgecilerden alıyorlar (tercihlerini sömürgecilerden yana kullanıyorlar) ve İslam’la amel etmek ya da İslam için amel etmek yasaktır. İşte bunun için bizim üniversitelerimiz sadece teorik alanda, felsefe olarak tasnif ettikleri kısımda kalmıştır. Orası da zaten şüphe alanıdır.

Kur’ân’ın işaret ettiği tezkiyeye (Tasavvufa) gelince; üniversitelerimizde hiç bir yeri yoktur. Bir inanmayan kişi gelir, üniversitede öğretim görür, usulüddin diploması alır ve gider. Öğrenciler fakülterde namazı terk ediyorlar. Bu durumlarıyla, (namazı terk mi etmiş, büyük günah mı işlemiş vb.) hocaları ilgilenmiyor. Bu bizim

işimiz değil diyorlar. Üniversite idarecileri de bununla ilgilenmiyor. Orada polisler, kanunlara muhalefet varsa sadece ona mukabele ederler. İşte bunun için ben ve arkadaşlarım, İslam üniversitelerini ilim ve öğretimde asıl köklerine, vahiyden ve yüce tarihimizden asıl köklerine döndürmek, aynı zamanda asrımızın gelişmelerinden de yararlanmak istedik. Ve size diyorum ki, biz Kur'ân'da ve Sünnette i'câzu'l-ilmle ilgili bir bölüm açtık ve şimdi orada Tıbbu'n-Nebevî dersi vermeyi kararlaştırdık. Biz bu üniversitede aids hastalığının kesin tedavisi için bir ilaç yaptık ve bu ilaç yeryüzünde bu hastalığı tedavi eden tek ilaçtır. Buna da Avrupa'dan patent aldık. Ayrıca şimdi kalp hastalıklarının ilacı için yeni bir patent almanın eşşğindediz. Allah'a şükür kalp damarlarını tedavide, tıkanan damarları açmada %70, %80 oranında başarılı olduk. Kalpte damar tıkanıklığı, ritim bozukluğunu tedavi ediyor, damarların zayıflamasını tedavi ediyoruz. Kalp damarlarının felcini tamamen tedavi ediyoruz. Sanki yerine yeni bir kalp koyuyoruz. Bu dünyada tek ilaçtır ve bizdedir. Bizim Yemen dışından kalp damar rahatsızlığı olan hastalarımız vardı, onları tedavi ettik. Sonra yeni bir şey, kalp durduğunda kişi yoğun bakıma sonra bitkisel hayata giriyor ve ölünceye kadar öyle kalıyor. Biz onun ilacını da bulduk. Daha önce aids hastalığına ilaç bulduğumuzu söylediğimizde bize deli dediler. Zira bütün dünyanın bu hastalık karşısında aciz kaldığını biliyorlardı. İnşallah diğer hastalıklar için de ilaçlar yapıp, patentlerini alacağız. Eğer bunlar başka bir devlette olsa diğer devletlerle (dünya ile) rekabet ederdi. İşte bütün bunlar, Kur'ân yöntemine bağlı kalmanın bir sonucudur.

Biz i'cazu'l-ilmle ve i'cazu't-tıbbâ yöneldik. Bu bize pek çok hastalığın tedavi patentini sağlayacak. Bunları peyderpey ilan edeceğiz. Biz sömürge yöntemlerine tabi olmayan, sömürgecilerin hilelerine kanmayan üniversiteler hedefledik. Bu çerçevede alanın uzmanlarıyla pek çok sempozyum düzenledik. Bu beş yılımızı aldı ve İman Üniversitesinin yöntemine ulaştık. Saf şer'î ilimlerin gereklerini hedef edinen ve aynı zamanda çağımızın yöntem konusundaki gelişmelerinden de yararlanan şer'î bir yönetime dayandık. Allah'a hamd olsun ki büyük bir mesafe aldık. Din ile dünyayı, teori ile pratiği birleştirdik. Nefsin hastalıklarından tezkiye ile dünyaya ihtimamı uzlaştırdık. Bunun için bir yöntem, sistem ortaya koyduk. ...

İman üniversitesi, Arap Üniversiteler Birliği ve İslam Üniversiteler Birliğinin faal bir üyesidir. Allah'ın izniyle bütün İslam üniversitelerini birbirlerine bağlama ve bu bakış açımızı diğer üniversitelere takdim etme hayalimiz var.

---Ehl-i Sünnet ve Şîa arasındaki ihtilaf nasıl çözülür?

Buna hiç beklenmediğiniz bir cevap bulacaksınız. Ehl-i Sünnet ve Şîa arasındaki mücadele çok derin bir noktaya ulaştı. Her bir taraf kendisiyle iftihar ediyor. Onların sonuncusu Yusuf Karadavi'dir. O, aslında Ehl-i Sünnet ile Şîa'yı uzlaştırmaya çalıştı. Sonra hiç bir sonuç ve fayda elde edilemediğini ilan etti.

Ben ise bir faydanın olduğunu, Allah'ın izniyle bu sorunu çözmek için bir ilaç bulunduğunu müjdeliyorum. Sizin de bu meclisten ikna olmadan çıkmayacağınıza inanıyorum. Vereceğim cevap çok garip olduğu için gülüyorum. Fakat bu cevap, dinimiz ve Hz. Peygamberin Sünneti içindedir. Önce sizi başka bir dünyaya götüreceğim. Buzul Çağını (Asru'l-Celîdî) işittiniz mi? Güneş ve Güneş sisteminin bir yörüngesi vardır, bir galaksi içinde yer alır. Bu yörüngeyi tamamlaması, on sekiz ile yirmi bin yıl arasında oluyor. Bu dönüş esnasında yerkürenin şekli/duruşu ve yerçekimi değişir. Bu değişiklikler yeryüzündeki volkanları, depremleri, yeryüzünü etkiler. Bu dönüş, okyanusların suyunun %2'sini etkiler ve kara dönüştürür. Yerkürenin kuzey kutbu, kuzey devletleri; Avrupa tamamıyla, Rusya'nın büyük bir kısmı (2/3'ü veya yarısı), Çin'in ¼'ü, Japonya, Kanada, ABD'nin tamamı. Bunlar kuzey devletleri. Kar kuzey kutbuna yağdığı anda iklim kutup iklimi olur. Yerde karın yüksekliği beş metreden on metreye kadar ya da daha fazla yükselip, sıcaklık -30 dereceye düştüğünde bu bölgelerde hayat, yerleşim olur mu? Nadir. Çünkü yaşam çok zorlaşır. Kar kuzey yarım küreye böyle yağınca bu bölge kuzey kutbu gibi olmuş olur. Yollar, karın 5-10 metre altında olduğundan bulunmaz, ziraat yapmak için de uygun ortam kalmaz. Çünkü zirai alanların üzerinde 5-10 metre kar bulunmaktadır. İşte şimdi Avrupa'daki var olan iklim bir izahı gerektiriyor.

Kuzey kutbuna böyle çok kar yağdığı anda Avrupa'da şimdi var olan iklim, Arap ve Müslüman ülkelerinde meydana gelir. Ben Hz. Peygamber'in Sahih-i Müslim'de aktarılan "Kıyamet, Arap ülkesi

yeşilliklere ve nehirlere dönüşmedikçe kopmaz” sözünü araştırıyordum. Avrupa, Amerika Japonya, Hindistan ve Arap ülkelerindeki büyük jeoloji âlimlerine sordum: Bana “Arap ülkeleri aslında bahçeler ve nehirlerdir” dediler. “Bu nasıl olur! Bizim ülkelerimiz çöldür, hatta bu çöl evimize kadar ulaşıyor?” diye sorduğumda, “Bu 18 ila 20 bin yılda meydana gelen son Buzul Çağı’dır (Celidî asrıdır) dediler. Bu tarihlerden (18-20 bin yıl) önce Arap ülkesi, bahçe ve ırmaklardan oluşuyordu. Onlardan biri olan Alman bilim adamına, buna gerçekten bir delilinin olup-olmadığını sordum. O cevaben şunları söyledi; Rub’u’l-Haliyi (Arap Çölünü) kazdıklarında evlerin temellerine ulaşmışlar ve kazıyı durdurmuşlar ve kumları temizlemişler. Sonuçta tam bir köy ortaya çıkmış. Bu köyün adı el-Fav köyüdür. İnternete “el-Fav Rub’u’l-Hali” diye girdiğinizde onu bulursunuz. Yanında akan nehirlerinin, caddelerinin, Himyeri yazısına yakın kitabelerinin resmini görürsünüz. Bu köy, Rub’u’l-Hâlî’nin altında bulunmuş olup, Arap ülkelerinin bahçe ve nehirlerle kaplı olduğu döneme aittir. Sonra bu Alman bilgine, Arap ülkelerinin yeniden bu bahçeler ve nehirlerden oluştuğu şekle dönüp-dönmeyeceğini sordum. O bunun bir bilimsel gerçek olduğunu söyledi. Nasıl olduğunu sorduğumda yeni Celide asrının (Buzul çağının) başladığını ifade etti. Nasıl ve ne zaman öğrendiğini sorduğumda, 1979 yılında öğrendiği ve onun yeni gelen her yıldaki ilerleyişini gözlemlediği cevabını verdi.

Bunun ne zaman bizim ülkemize ulaşacak diye sorduğumda, 30 ila 300 yıl arasında dedi. Günümüzde Avrupa Gözlem Merkezi, üç yıl önce Buzul Çağının (Celidî Asrı), Suudi Arabistan ve Yemen’e yirmi yıl içinde ulaşacağını, geçen yıl da on yıldan daha az bir zamanda ulaşacağını söylediler. Nitekim geçen yıl Suudi Arabistan’ın 1/3’ünü kar kapladı, seller oluştu, köprüleri yıktı ve Suudi Arabistan’da şehirler sel altında kaldı. Kar, Birleşik Arap Emirlikleri’ne ulaştı. İnternette Tebük’e girdiğinizde geçen yıl develerin kum üstünde değil, kar üstünde yürüdüğünü görürsünüz.

Rus bilginler, buzul çağının 2014 yılında fiilen başlayacağını söylediler, yani iki ay sonra. Bu buzul çağı, bütün dünyada başlayacak, zaman kısaldı. Peki, bu Buzul Çağı ne demek? Arap ülkeleri ırmaklara, bahçelere dönüşecek demektir.

---Bunun Ehl-i Sünnet ile Şia arasındaki ilişkiyle ne ilgisi var?

Sahih-i Müslim’de yukarıda zikrettiğimiz dışında iki hadis daha var. İkinci hadiste, “Kiyamet, Arap ülkesi bahçelere, nehirlere dönüştükçe ve hatta mal/zenginlik, zekât verecek bir kimse bulamayacak kadar artmadıkça kopmayacak” buyruluyor. Öyleyse biz iki hakikatle/gerçekle karşı karşıyayız. Birincisi, Arap ülkelerinin bahçeler ve ırmaklara dönüşmesi. İkinci hakikat ise, fakirin bulunamayacağı bir zenginliğin oluşmasıdır.

Üçüncü hadis ise; Hz. Peygamber, “Kiyamet; mal/zenginlik, kişi malının zekâtını verecek adam bulamayacak kadar artmadıkça, hatta halife/Mehdi ortaya çıkmadıkça kopmayacak.” Malı tek tek sayıp vermeyecek, avuç avuç dağıtacak. İşte bu halife, Ehl-i Sünnet ve Şia’yı birleştirecek.

---Ancak Ehl-i Sünnet içinden halife ortaya çıksa Şia, o halife/Mehdi değil diyecek. Şia arasından halife çıkarsa Ehl-i Sünnet onu kabul etmeyecek. Bu problem nasıl çözülecek?

Şia’nın mehdisi, kadının peçeli oluşu gibi yüzü kapalı olarak ortaya çıkmıştır. Biz daha önce ne Hz. Ali, ne Hz. Hasan, ne Hz. Hüseyin veya başka birinin böyle yüzü kapalı olarak ortaya çıktığını bilmiyoruz. Fakat onlar/Şia, Mehdinin ortaya çıktığını benimsiyor, onu tasvir ediyor ve gördüklerini ifade ediyorlar. Bu internete de düşmüştür. İnternete “el-Mehdi” diye girerseniz görürsünüz. Ben onu gördüm. Onlar gelecek olan halife mehdi budur, diyorlar. Fakat o yüzü kapalı olarak ortaya çıktı. Oysa peçeli (yüzü kapalı) olma, sadece kadınlarda veya yüzü problemlili/hastalıklı olanlarda olur. Sonra bu şahıs kayboldu. Haberlerde bu şahsın/Mehdinin Beşşar Esed’in askerleriyle birlikte savaştığını duyduk. Fakat ben bu kanatte değilim. Sonra bu da unutuldu.

Birliğe/ittifaka çağırıyoruz ve Şia’ya şöyle diyoruz: “Siz Mehdiyi bekliyorsunuz, biz de Mehdiyi bekliyoruz. İşte bizi birleştirecek olan odur. Gelin birlikte bir heyet (Icne) oluşturalım ve ihtilafa düşmek için sizin yanınızda bulunan ve bizim yanımızda bulunan bilgiyi inceleyim. Rasulullah (ASM), halife ortaya çıkacak dediğinde bunun anlamı, onun Şii ve Sünnî bütün Müslümanların halifesi ola-

çağıdır. Mantık ve delillere razı olan herkes, diğer insanları ister malla ister delillerle isterse başka bir şeyle olsun ikna etmeye kadir olacaktır.”

Böylece Ehl-i Sünnet ve Şia'nın ihtilafı yok olacak ve Müslümanlar birlik olacaklar. Bu, Arap ülkesinin bahçe ve ırmaklara dönüşmesi gibi görünen bir şey olacak. Bu yılın (2014) başında bunu (Buzul çağının başladığını) gördüğünüzde Şia'ya, bizi birleştirecek olanın geldiğini söyleyin. Bu, hiç kimsenin gelecekte Arap ülkelerinde karın, yağmurun, nehirlerin, bahçelerin, ziraatın ve ormanların ortaya çıkacağını gizleyemeyeceği gibi apaçık bir husustur. Bu, en baştaki sorunuza karşı benim gülme sebebidir.

---Müslümanların geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Müslümanların geleceğini izzet ve zafer olarak görüyorum. Sen, Şia ile Ehl-i Sünnet arasındaki ihtilaftan şikâyet ediyorsun. Batı ve Hıristiyanlar ile Müslümanlar arasında bundan daha büyük ve evrensel bir problem/sıkıntı var. Az önce kar ile ilgili size bahsettiğim şey onların ülkelerini yaşanamayacak, ikamet edilemeyecek hale getirecek ve diğer ülkelere, İslam ülkelerine intikal etmeye muhtaç olacaklar. Belki de bu savaflara yol açacak ve bu savaflar çok şiddetli olacak. Çünkü onlar soğuktan ölmek için kendi ülkelerinde kalmayacaklar. Zira onlar daha güçlüler ve imkânları çok geniş. Böylece ikinci bir sömürgeleştirmeye girişecekler. Ancak Müslümanlarda bir bilinç ve uyanış meydana geldi. İşte bu ya da başkasından dolayı Medeniyetler çatışmasından bahsediyorlar.

Ben bu meselenin çözümünün de İslam olduğunu söylüyorum. Çünkü Mehdi/Halife ortaya çıktığında Müslümanları birleştirecek ve Müslümanlarla Hıristiyanlar arasında savaflar ortaya çıkacak. Bu ayrıntılı bir konu, ben bunun ayrıntısına girmeyeceğim. Fakat sonuçta Müslümanları Mehdi idare edecek ve onun çıkış yeri Şam'a (Dımeşk) yakın Gavta olacak ve bütün muhaliflerine de galip gelecek. Onun muhalifleri, Hıristiyanlar olacak. Ancak bu sorunu çözecek olan, bizim Mehdiyi/Halifeyi beklediğimizden daha istekli bir şekilde onların Mesih'in dönüşünü beklemeleridir. İncil'de Mesih'in ölmediği, gökyüzüne yükseldiği ve geri döneceği yazılı, biz de buna inanıyoruz. Hz. İsa da Mehdi'nin geldiği zamanda gelecek. Mehdi

İslam ümmetini, Hz. İsa da Hıristiyan ve Yahudi ümmetlerini birleştirecek ve hepsi ona inanacak. Nasıl? Çünkü onun Mesih olduğunu sıfatları ortaya koyacak ve kendisinin Mesih olduğuna onları ikna edecek. Sahih-i Müslim’de belirtildiği gibi ondan bir koku çıkacak, gözün gördüğü yere kadar ulaşacak ve o kokuyu koklayan her muhalifini öldürecek. Böylece onun Mesih olduğuna ikna olacaklar. Bu aslında Kur’ân’da Allah’ın sözüdür; Geri döndüğünde Ehl-i Kitap’tan ona inanmayan hiç bir kimse kalmayacak. Hz. İsa ölmemiştir, gökyüzüne kaldırılmıştır. Hz. İsa, Şam’a (Dımeşk’e) inecek, sabah namazı vaktinde Şam’da Emevi Camii’nde beyaz minareye yakın bir yere inecek. Mehdi İsa’nın geldiğini bilecek ve namaz imamlığından geri çekilecek. Ancak Hz. İsa onu öne iterek ona “Sizin imamınız sizdendir” diyecek ve Hz. İsa Haçı kırıp, domuzu kesecek ve insanların hepsini Allah’ın dinine dâhil edecek (herkes Müslüman olacak). İşte bu dönemde İslam, yeryüzündeki ister kırsalda isterse şehirlerde olsun bütün evlere girecek. Böylece bu zaman diliminde yeni bir dünya nizamı olacak. Onun resulü, Hz. Muhammed’in şeriatını uygulayacak olan Hz. İsa, imamı ise İslam ümmetinin Mehdisi olacak. Böylece herkes tek millet olacak ve evrensel olan bu problem çözülecek. Hatta yedi kişi, narın dış kabuğunun altında gölgelenecek. Hayır ve bereket artacak, insanlar refah içinde olacaklar.

---Türkiye’yi nasıl görüyorsunuz?

Hilafet elinize ulaştı. Siz zayıfladığınızda hilafet kayboldu, ümmet dağıldı. Rica ediyorum, bir kez daha bayrağı alıp, yeniden ümmeti birleştirin. Biz, halife geldiğinde Türkiye’nin onun dışında olmayacağına inanıyoruz. Türkiye’ye, gayretlerinden dolayı teşekkür ediyoruz. Kendi gücü nispetinde diğer Müslümanların yanında yer almasını ve dik duruşunu takdir ediyoruz. Türkiye’nin bu durumunun devamını bekliyoruz.